

R A P P O R T

e-Depot

**Duurzame digitale toegang
tot informatie**

ACDD
ArchiefCoalitie
Digitale Duurzaamheid

**Gemeenschappelijke e-Depot
voorzieningen en services**

e-Depot

e-Depot

Duurzame digitale toegang
tot overheidsinformatie

Gemeenschappelijke e-Depot voorzieningen en services

RAPPORT

e-Depot

Duurzame digitale toegang tot overheidsinformatie

Gemeenschappelijke e-Depot voorzieningen en services

Gemeenschappelijk **e-Depot**

ACDD
ArchiefCoalitie Digitale Duurzaamheid

Nationaal Archief

Gemeentearchief Rotterdam

Stadsarchief Amsterdam

Regionale Historische Centra:
Brabants Historisch Informatie Centrum, Drents Archief, Gelders Archief,
Groninger Archieven, Het Utrechts Archief, Historisch Centrum Overijssel,
Noord-Hollands Archief, Nieuw Land Erfgoedcentrum, Regionaal Historisch
Centrum Limburg, Tresoar, Zeeuws Archief

Branchevereniging Archiefinstellingen in Nederland (BRAIN)

Koninklijke Vereniging van Archivarissen in Nederland (KVAN)

Landelijk Overleg Provinciale Archiefinspecteurs (LOPAI)

Stichting Digitaal Erfgoed Nederland (DEN)

Mei 2010

Gemeenschappelijk e-Depot

ACDD ArchiefCoalitie Digitale Duurzaamheid

Nationaal Archief

Gemeentearchief Rotterdam

Stadsarchief Amsterdam

Regionale Historische Centra: Brabants Historisch Informatie Centrum, Drents Archief, Gelders Archief, Groninger Archieven, Het Utrechts Archief, Historisch Centrum Overijssel, Noord-Hollands Archief, Nieuw Land Erfgoedcentrum, Regionaal Historisch Centrum Limburg, Tresoor, Zeeuws Archief

Branchevereniging Archiefinstellingen in Nederland (BRAIN)

Koninklijke Vereniging van Archivarissen in Nederland (KVAN)

Landelijk Overleg Provinciale Archiefinspecteurs (LOPAI)

Stichting Digitaal Erfgoed Nederland (DEN)

Mei 2010

INHOUD

1	Voorwoord	5
2	Gemeenschappelijke e-Depot voorzieningen en services	10
2.1	Waar bestaan de voorzieningen en services uit?	10
2.2	Voordelen van samenwerking	14
2.3	Wat als ze niet tot stand komen?	17
3	Bestuurlijke kaders voor de organisatie	19
4	Financiële aspecten	25
4.1	Opzet	25
4.2	Samenvattend overzicht vergelijking modellen	30
4.3	Model 1: Separaat een e-Depot realiseren	31
4.4	Model 2a: Samenwerking: één gemeenschappelijke applicatie	33
4.5	Model 2b: Samenwerking: gemeenschappelijke services en voorzieningen	36
5	Doorkijk naar de implementatie	39
	Bijlagen	43
	Bijlage 1: Uitwerking voorzieningen en services	43
	Bijlage 2: Gehanteerde bronnen voor hoofdstuk 4	47
	Colofon	52

INHOUD

1 Voorwoord 5

2 Gemeenschappelijke e-Depot voorzieningen en services 10 2.1 Waar bestaan de voorzieningen en services uit? 10 2.2 Voordelen van samenwerking 14 2.3 Wat als ze niet tot stand komen? 17

3 Bestuurlijke kaders voor de organisatie 19

4 Financiële aspecten 25 4.1 Opzet 25 4.2 Samenvattend overzicht vergelijking modellen 30 4.3 Model 1: Separaat een e-Depot realiseren 31 4.4 Model 2a: Samenwerking: één gemeenschappelijke applicatie 33 4.5 Model 2b: Samenwerking: gemeenschappelijke services en voorzieningen 36

5 Doorkijk naar de implementatie 39

Bijlagen 43 Bijlage 1: Uitwerking voorzieningen en services 43 Bijlage 2: Gehanteerde bronnen voor hoofdstuk 4 47

Colofon 52

1. VOORWOORD

Belangrijke partijen in de archiefsector bundelen hun krachten om digitale overheidsinformatie veilig te stellen door middel van het ontwikkelen van gemeenschappelijke e-Depot voorzieningen. Hierbij worden bestaande (lokale) voorzieningen doorontwikkeld en opgeschaald.

Zo gaat het geheugen van de overheid beter functioneren en worden belangrijke fundamenten van de rechtsstaat zoals transparantie, zorgvuldigheid, toegankelijkheid, verantwoording en verantwoordelijkheid veilig gesteld.

Gemeenschappelijke e-Depot voorzieningen zorgen er voor dat digitale overheidsinformatie op kosteneffectieve wijze duurzaam toegankelijk en betrouwbaar blijft. Hiermee wordt een belangrijke bijdrage geleverd aan de oplossing van de overheidsbrede opgave van een duurzame informatiehuishouding. De voorzieningen dragen daarmee bij aan een effectievere en efficiëntere overheid.

De overheid werkt in alle bestuurslagen al in belangrijke mate digitaal en heeft zich tot een **e-Overheid** ontwikkeld. Onder het motto *eenmalige opslag en meervoudig gebruik* wordt gestreefd naar betere uitwisselbaarheid en toegankelijkheid van informatie, en betere samenwerking tussen overheidsorganisaties onderling en tussen overheid en burgers. De voordelen zijn evident: digitalisering laat de overheid efficiënter en effectiever werken.

Voor een samenhangende en effectieve e-Overheid is het noodzakelijk om een aantal basisvoorzieningen eenmalig te ontwikkelen en te implementeren. Dat bespaart geld, schept mogelijkheden om bedrijfsvoering te koppelen en het bevordert standaardisatie. In het kader van het Nationaal Uitvoeringsprogramma Dienstverlening en e-Overheid (NUP) werken daarom alle overheidslagen al samen om een twintigtal basisvoorzieningen die deel uitmaken van een basisinfrastructuur te ontwikkelen. Het gaat daarbij onder andere om voorzieningen als elektronische toegang tot de overheid, basisregistraties en elektronische informatie-uitwisseling. *Duurzame digitale toegankelijkheid* maakt nog geen onderdeel uit van een gezamenlijk overheidsprogramma, maar is wel een noodzakelijke – en tot dusverre nog ontbrekende – component in de totale informatieketen.

1. VOORWOORD

Belangrijke partijen in de archiefsector bundelen hun krachten om digitale overheidsinformatie veilig te stellen door middel van het ontwikkelen van gemeenschappelijke e-Depot voorzieningen. Hierbij worden bestaande (lokale) voorzieningen doorontwikkeld en opgeschaald. Zo gaat het geheugen van de overheid beter functioneren en worden belangrijke fundamenteën van de rechtsstaat zoals transparantie, zorgvuldigheid, toegankelijkheid, verantwoording en verantwoordelijkheid veilig gesteld. Gemeenschappelijke e-Depot voorzieningen zorgen er voor dat digitale overheidsinformatie op kosteneffectieve wijze duurzaam toegankelijk en betrouwbaar blijft. Hiermee wordt een belangrijke bijdrage geleverd aan de oplossing van de overheidsbrede opgave van een duurzame informatiehuishouding. De voorzieningen dragen daarmee bij aan een effectievere en efficiëntere overheid.

De overheid werkt in alle bestuurslagen al in belangrijke mate digitaal en heeft zich tot een e-Overheid ontwikkeld. Onder het motto eenmalige opslag en meervoudig gebruik wordt gestreefd naar betere uitwisselbaarheid en toegankelijkheid van informatie, en betere samenwerking tussen overheidsorganisaties onderling en tussen overheid en burgers. De voordelen zijn evident: digitalisering laat de overheid efficiënter en effectiever werken. Voor een samenhangende en effectieve e-Overheid is het noodzakelijk om een aantal basisvoorzieningen eenmalig te ontwikkelen en te implementeren. Dat bespaart geld, schept mogelijkheden om bedrijfsvoering te koppelen en het bevordert standaardisatie. In het kader van het Nationaal Uitvoeringsprogramma Dienstverlening en e-Overheid (NUP) werken daarom alle overheidslagen al samen om een twintigtal basisvoorzieningen die deel uitmaken van een basisinfrastructuur te ontwikkelen. Het gaat daarbij onder andere om voorzieningen als elektronische toegang tot de overheid, basisregistraties en elektronische informatie-uitwisseling. Duurzame digitale toegankelijkheid maakt nog geen onderdeel uit van een gezamenlijk overheidsprogramma, maar is wel een noodzakelijke – en tot dusverre nog ontbrekende – component in de totale informatieketen.

Voor die 'missing link' wordt met dit rapport een oplossing aangedragen, namelijk de ontwikkeling van *gemeenschappelijke e-Depot voorzieningen en services* (ook wel aangeduid als *gemeenschappelijk e-Depot*) door partijen in de archiefsector om overheidsinformatie langdurig, duurzaam en betrouwbaar toegankelijk te houden. Net als bij het NUP is de kerngedachte dat een gezamenlijke ontwikkeling en beheer belangrijke voordelen op het gebied van kwaliteit en efficiency heeft.

Het vermogen om digitale overheidsinformatie langdurig leesbaar, vindbaar en interpreteerbaar te houden is essentieel voor het functioneren van de overheid en het vertrouwen dat de burger in de overheid stelt. Het is bovendien onmisbaar voor het functioneren van de moderne (*informatie*)*samenleving*, waarin kennis vrijuit wordt gedeeld en burgers actief participeren. Uiteindelijk zijn zelfs de *fundamenten van de rechtsstaat* in het geding als de demeterende overheid zich niet kan verantwoorden richting volksvertegenwoordiging en burger.

Het vraagstuk van duurzame digitale toegankelijkheid is niet simpelweg op te lossen met het opslaan van data. Digitale informatieobjecten (databases, elektronische dossiers, websites) zijn zeer verscheiden van aard. Daarnaast is ook de verwevenheid van de informatieobjecten groot en is het aantal dat bewaard moet worden explosief gestegen. Steeds meer informatie is bovendien alleen digitaal beschikbaar wat de afhankelijkheid steeds groter maakt en de informatiehuishouding van de overheid kwetsbaar. Niet alleen wat de dagelijkse bedrijfsvoering betreft, maar vooral ook voor de langere termijn.

Deze problematiek is niet nieuw. Eerdere kabinetten (Informatie op orde), de Raad voor het openbaar bestuur, de Raad voor Cultuur, de Algemene Rekenkamer, de Erfgoedinspectie en de provinciale archiefinspecteurs vroegen herhaaldelijk en dringend aandacht voor dit vraagstuk, en de kwaliteit van de (digitale) overheidsinformatiehuishouding¹ in het algemeen. Deze kwaliteit is een randvoorwaarde voor goedlopende digitale communicatie en dienstverlening op de korte termijn, en de duurzame toegankelijkheid op langere termijn. Zeer recent nog benadrukte de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties in een brief van 16 maart 2010 aan de Tweede Kamer het belang van een goede en betrouwbare informatiehuishouding van de overheid. Alle aandacht heeft echter nog niet geleid tot een structurele oplossing voor het digitale geheugen van de overheid.

1. Informatiehuishouding van het Rijk, overzicht van een dynamisch vraagstuk, een achtergrondstudie (12 februari 2010).

Voor die 'missing link' wordt met dit rapport een oplossing aangedragen, namelijk de ontwikkeling van gemeenschappelijke e-Depot voorzieningen en services (ook wel aangeduid als gemeenschappelijk e-Depot) door partijen in de archiefsector om overheidsinformatie langdurig, duurzaam en betrouwbaar toegankelijk te houden. Net als bij het NUP is de kerngedachte dat een gezamenlijke ontwikkeling en beheer belangrijke voordelen op het gebied van kwaliteit en efficiency heeft.

Het vermogen om digitale overheidsinformatie langdurig leesbaar, vindbaar en interpreteerbaar te houden is essentieel voor het functioneren van de overheid en het vertrouwen dat de burger in de overheid stelt. Het is bovendien onmisbaar voor het functioneren van de moderne (informatie)samenleving, waarin kennis vrijuit wordt gedeeld en burgers actief participeren. Uiteindelijk zijn zelfs de fundamenteën van de rechtsstaat in het geding als de dementerende overheid zich niet kan verantwoorden richting volksvertegenwoordiging en burger. Het vraagstuk van duurzame digitale toegankelijkheid is niet simpelweg op te lossen met het opslaan van data. Digitale informatieobjecten (databases, elektronische dossiers, websites) zijn zeer verscheiden van aard. Daarnaast is ook de verwevenheid van de informatieobjecten groot en is het aantal dat bewaard moet worden explosief gestegen. Steeds meer informatie is bovendien alleen digitaal beschikbaar wat de afhankelijkheid steeds groter maakt en de informatiehuishouding van de overheid kwetsbaar. Niet alleen wat de dagelijkse bedrijfsvoering betreft, maar vooral ook voor de langere termijn.

Deze problematiek is niet nieuw. Eerdere kabinetten (Informatie op orde), de Raad voor het openbaar bestuur, de Raad voor Cultuur, de Algemene Rekenkamer, de Erf- goedinspectie en de provinciale archiefinspecteurs vroegen herhaaldelijk en dringend aandacht voor dit vraagstuk, en de kwaliteit van de (digitale) overheidsinformatiehuishouding¹ in het algemeen. Deze kwaliteit is een randvoorwaarde voor goedlopende digitale communicatie en dienstverlening op de korte termijn, en de duurzame toegankelijkheid op langere termijn. Zeer recent nog benadrukte de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties in een brief van 16 maart 2010 aan de Tweede Kamer het belang van een goede en betrouwbare informatiehuishouding van de overheid. Alle aandacht heeft echter nog niet geleid tot een structurele oplossing voor het digitale geheugen van de overheid.

1. Informatiehuishouding van het Rijk, overzicht van een dynamisch vraagstuk, een achtergrondstudie (12 februari 2010).

De zorgen om het digitale geheugen beperken zich niet tot de overheid. De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap gaf in 2008 opdracht aan de Nationale Coalitie Digitale Duurzaamheid (NCDD) om een verkenning uit te voeren naar de duurzaamheid van digitale informatie in het publieke domein. Voor de wetenschap, media en cultureel erfgoed geldt hetzelfde als voor de overheid. Opschaling van beschikbare voorzieningen voor duurzame toegankelijkheid is het dringende advies.

Alle internationale² en nationale onderzoeken en beleidslijnen wijzen unaniem in de richting van gemeenschappelijke voorzieningen. Stand-alone oplossingen zijn geen optie omdat daarbij de kwaliteit, continuïteit en efficiency onvoldoende is geborgd.

Dat nu is precies de strekking van dit voorstel van belangrijke partijen in de archiefsector. De kern is dat al ontwikkelde e-Depotapplicaties bij het Nationaal Archief, het Gemeentearchief Rotterdam, en het Stadsarchief Amsterdam ingebracht worden als basis voor de ontwikkeling van een gemeenschappelijk e-Depot. Deze zijn gericht op het duurzaam toegankelijk houden van overheidsinformatie en worden uitgevoerd in een shared services model. Hiermee wordt uitvoering gegeven aan de visiestukken die in 2009 binnen de archiefsector zijn ontwikkeld: *Archiveren is vooruitzien*³, *e-Archief in ontwikkeling*⁴, en *Digitaal Archiefbeheer; van politieke last tot maatschappelijke lust*⁵.

Drie pijlers van gemeenschappelijke e-Depot voorzieningen:

- 1. Kwaliteit**
- 2. Duurzaamheid**
- 3. Efficiency**

Alle overheidslagen zijn in deze belanghebbend en medeverantwoordelijk. Daarom richt het voorstel zich tot de volgende partijen:

- de **Staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW)** vanuit de verantwoordelijkheid voor het archiefbestel (stelselverantwoordelijkheid) en de verantwoordelijkheid (zorgdrager) voor alle overgebrachte archieven van de Rijksoverheid en de provincies;
- de **Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK)** vanuit de verantwoordelijkheid voor e-Overheid en de coördinerende verantwoordelijkheid voor de informatiehuishouding bij de rijksoverheid;

2. zie www.wepreserve.eu

3. BRAIN/KVAN, juni 2009

4. Consortium van Regionale Historische Centra en het Nationaal Archief, juni 2009

5. Nationaal Archief, november 2009

Voorwoord

De zorgen om het digitale geheugen beperken zich niet tot de overheid. De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap gaf in 2008 opdracht aan de Nationale Coalitie Digitale Duurzaamheid (NCDD) om een verkenning uit te voeren naar de duurzaamheid van digitale informatie in het publieke domein. Voor de wetenschap, media en cultureel erfgoed geldt hetzelfde als voor de overheid. Opschaling van beschikbare voorzieningen voor duurzame toegankelijkheid is het dringende advies. Alle internationale² en nationale onderzoeken en beleidslijnen wijzen unaniem in de richting van gemeenschappelijke voorzieningen. Stand-alone oplossingen zijn geen optie omdat daarbij de kwaliteit, continuïteit en efficiency onvoldoende is geborgd.

Dat nu is precies de strekking van dit voorstel van belangrijke partijen in de archiefsector. De kern is dat al ontwikkelde e-Depotapplicaties bij het Nationaal Archief, het Gemeentearchief Rotterdam, en het Stadsarchief Amsterdam ingebracht worden als basis voor de ontwikkeling van een gemeenschappelijk e-Depot. Deze zijn gericht op het duurzaam toegankelijk houden van overheidsinformatie en worden uitgevoerd in een shared services model. Hiermee wordt uitvoering gegeven aan de visiestukken die in 2009 binnen de archiefsector zijn ontwikkeld: Archiveren is voorzien³, e-Archief in ontwikkeling⁴, en Digitaal Archiefbeheer; van politieke last tot maatschappelijke lust⁵.

Drie pijlers van gemeenschappelijke e-Depot voorzieningen: 1. Kwaliteit 2. Duurzaamheid 3. Efficiency

Alle overheidslagen zijn in deze belanghebbend en medeverantwoordelijk. Daarom richt het voorstel zich tot de volgende partijen:

- de Staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW) vanuit de verantwoordelijkheid voor het archiefbestel (stelselverantwoordelijkheid) en de verantwoordelijkheid (zorgdrager) voor alle overgebrachte archieven van de Rijksoverheid en de provincies;
- de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) vanuit de verantwoordelijkheid voor e-Overheid en de coördinerende verantwoordelijkheid voor de informatiehuishouding bij de rijksoverheid;

2. zie www.wepreserve.eu 3. BRAIN/KVAN, juni 2009 4. Consortium van Regionale Historische Centra en het Nationaal Archief, juni 2009 5. Nationaal Archief, november 2009

- het **Interprovinciaal Overleg** vanuit de verantwoordelijkheid die de twaalf provincies hebben ten aanzien van de eigen informatiehuishouding van de provincies⁶;
- de **Vereniging Nederlandse Gemeenten** vanuit de verantwoordelijkheid die de gemeenten hebben ten aanzien van de gemeentelijke informatiehuishouding en de duurzame toegankelijkheid van de gemeentelijke archieven;
- de **Unie van Waterschappen** vanuit de verantwoordelijkheid die de waterschappen hebben ten aanzien van de eigen informatiehuishouding en de duurzame digitale toegankelijkheid van waterschapsarchieven.

Bij archiefinstellingen is een deel van de verantwoordelijkheid neergelegd, namelijk die voor het beheer van de archieven (papier en digitaal). Zij geven aan hun verantwoordelijkheid invulling door hun krachten te bundelen, en zich in te zetten voor de ontwikkeling van gemeenschappelijke e-Depot voorzieningen.

Tegelijk doen zij een appel op de genoemde overheidspartijen om te werken aan het op orde krijgen van de informatiehuishouding bij overheden. Iedere partij heeft een deel van de oplossing in handen. Alleen door *samenwerking tussen overheden en de archiefsector* kan de totale problematiek aangepakt worden. Dit ligt ook in het logische verlengde van de samenwerking die in het NUP tussen de overheden is gestart, en de samenwerking tussen de archiefsector en het rijk, IPO en VNG die in het kader van de Taskforce Archieven is ingezet⁷.

De onderstaande partijen uit de archiefsector nodigen daarom alle overheidslagen uit om gezamenlijk te bouwen aan een gezamenlijke infrastructuur⁸ voor duurzame toegankelijkheid en betrouwbaarheid voor overheidsinformatie in de 21e eeuw.

6. In het kader van de decentralisatie van de Regionale Historische Centra (RHC's) is het uitgangspunt dat iedere overheidslaag voor het eigen archief verantwoordelijk is. Dat betekent dat na de decentralisatie van de RHC's de verantwoordelijkheid voor het beheer van de provinciale archieven bij de provincies komt te liggen.

7. Het landelijke programma Taskforce (Digitale Toegankelijkheid) Archieven is opgezet om in de jaren 2004-2008 de digitalisering van erfgoed in de archiefsector kwalitatief te versterken.

8. Verschillende begrippen worden gehanteerd, zoals: 'gemeenschappelijke infrastructuur', 'nationale infrastructuur'. Sommigen doelen hiermee op gemeenschappelijke voorzieningen zoals een gemeenschappelijk digitaal depot. Anderen doelen met dit begrip op de wijze waarop de informatie gestructureerd moet worden. Om een omgeving te duiden die het mogelijk maakt om aan eisen van duurzame toegankelijkheid, interoperabiliteit en vindbaarheid te voldoen, wordt het begrip 'nationale infrastructuur' gehanteerd, onder andere in het projectplan Nederlands Erfgoed: Digitaal! In dit projectplan staat een robuuste gemeenschappelijke infrastructuur centraal, waarbij het gaat om het leggen van intelligente verbindingen tussen centrale voorzieningen en decentraal opgeslagen bestanden, en het garanderen van de beschikbaarheid van objecten en diensten. Dit past in de algemene beleidslijn van de Nederlandse overheid om de ontwikkeling van een nationale infrastructuur op basis van open standaarden te stimuleren. De technische infrastructuur omvat ICT-infrastructuur bestaande uit systemen, gegevens en netwerken. Onderscheiden kunnen worden gegevensverwerking, gegevensopslag en gegevenstransport, maar ook hardware zoals servers, computers.

Gemeenschappelijk e-Depot

- het Interprovinciaal Overleg vanuit de verantwoordelijkheid die de twaalf provincies hebben ten aanzien van de eigen informatiehuishouding van de provincies 6;
- de Vereniging Nederlandse Gemeenten vanuit de verantwoordelijkheid die de gemeenten hebben ten aanzien van de gemeentelijke informatiehuishouding en de duurzame toegankelijkheid van de gemeentelijke archieven;
- de Unie van Waterschappen vanuit de verantwoordelijkheid die de waterschappen hebben ten aanzien van de eigen informatiehuishouding en de duurzame digitale toegankelijkheid van waterschapsarchieven.

Bij archiefinstellingen is een deel van de verantwoordelijkheid neergelegd, namelijk die voor het beheer van de archieven (papier en digitaal). Zij geven aan hun verantwoordelijkheid invulling door hun krachten te bundelen, en zich in te zetten voor de ontwikkeling van gemeenschappelijke e-Depot voorzieningen. Tegelijk doen zij een appel op de genoemde overheidspartijen om te werken aan het op orde krijgen van de informatiehuishouding bij overheden. Iedere partij heeft een deel van de oplossing in handen. Alleen door samenwerking tussen overheden en de archiefsector kan de totale problematiek aangepakt worden. Dit ligt ook in het logische verlengde van de samenwerking die in het NUP tussen de overheden is gestart, en de samenwerking tussen de archiefsector en het rijk, IPO en VNG die in het kader van de Taskforce Archieven is ingezet⁷. De onderstaande partijen uit de archiefsector nodigen daarom alle overheidslagen uit om gezamenlijk te bouwen aan een gezamenlijke infrastructuur⁸ voor duurzame toegankelijkheid en betrouwbaarheid voor overheidsinformatie in de 21e eeuw.

6. In het kader van de decentralisatie van de Regionale Historische Centra (RHC's) is het uitgangspunt dat iedere overheids- laag voor het eigen archief verantwoordelijk is. Dat betekent dat na de decentralisatie van de RHC's de verantwoordelijkheid voor het beheer van de provinciale archieven bij de provincies komt te liggen. 7. Het landelijke programma Taskforce (Digitale Toegankelijkheid) Archieven is opgezet om in de jaren 2004-2008 de

digitalisering van erfgoed in de archiefsector kwalitatief te versterken. 8. Verschillende begrippen worden gehanteerd, zoals: 'gemeenschappelijke infrastructuur', 'nationale infrastructuur'.

Sommigen doelen hiermee op gemeenschappelijke voorzieningen zoals een gemeenschappelijk digitaal depot. Anderen doelen met dit begrip op de wijze waarop de informatie gestructureerd moet worden. Om een omgeving te duiden die het mogelijk maakt om aan eisen van duurzame toegankelijkheid, interoperabiliteit en vindbaarheid te voldoen, wordt het begrip 'nationale infrastructuur' gehanteerd, onder andere in het projectplan Nederlands Erfgoed: Digitaal! In dit projectplan staat een robuuste gemeenschappelijke infrastructuur centraal, waarbij het gaat om het leggen van intelligente verbindingen tussen centrale voorzieningen en decentraal opgeslagen bestanden, en het garanderen van de beschikbaarheid van objecten en diensten. Dit past in de algemene beleidslijn van de Nederlandse overheid om de ontwikkeling van een nationale infrastructuur op basis van open standaarden te stimuleren. De technische infrastructuur omvat ICT-infrastructuur bestaande uit systemen, gegevens en netwerken. Onderscheiden kunnen worden gegevensverwerking, gegevensopslag en gegevenstransport, maar ook hardware zoals servers, computers. 8

Gemeenschappelijke e-Depot voorzieningen en services vormen een wezenlijk onderdeel van deze infrastructuur.

Indeling van deze rapportage

- Dit rapport beschrijft allereerst in hoofdstuk 2 wat onder gemeenschappelijke e-Depot voorzieningen en services verstaan moet worden, en wat de voordelen zijn van een gezamenlijke aanpak.
- Vervolgens beschrijft hoofdstuk 3 de bestuurlijke kaders en de organisatorische aspecten.
- Hoofdstuk 4 vergelijkt vervolgens de twee hoofdmodellen: ‘stand-alone oplossing’ versus ‘samenwerking’ (in een zeer beperkte en een ruime variant) in financiële zin met elkaar.
- Hoofdstuk 5 bevat een doorkijk naar de implementatie.

ACDD

ArchiefCoalitie Digitale Duurzaamheid

Nationaal Archief

Gemeentearchief Rotterdam

Stadsarchief Amsterdam

Regionale Historische Centra:

Brabants Historisch Informatie Centrum, Drents Archief, Gelders Archief, Groninger Archieven, Het Utrechts Archief, Historisch Centrum Overijssel, Noord-Hollands Archief, Nieuw Land Erfgoedcentrum, Regionaal Historisch Centrum Limburg, Tresoor en Zeeuws Archief

Branchevereniging Archiefinstellingen in Nederland (BRAIN)

Koninklijke Vereniging van Archivarissen in Nederland (KVAN)

Landelijk Overleg Provinciale Archiefinspecteurs (LOPAI)

Stichting Digitaal Erfgoed Nederland (DEN)

Voorwoord

Gemeenschappelijke e-Depot voorzieningen en services vormen een wezenlijk onderdeel van deze infrastructuur.

Indeling van deze rapportage

- Dit rapport beschrijft allereerst in hoofdstuk 2 wat onder gemeenschappelijke e-Depot voorzieningen en services verstaan moet worden, en wat de voordelen zijn van een gezamenlijke aanpak.
- Vervolgens beschrijft hoofdstuk 3 de bestuurlijke kaders en de organisatorische aspecten.
- Hoofdstuk 4 vergelijkt vervolgens de twee hoofdmodellen: 'stand-alone oplossing' versus 'samenwerking' (in een zeer beperkte en een ruime variant) in financiële zin met elkaar.
- Hoofdstuk 5 bevat een doorkijk naar de implementatie.

ACDD ArchiefCoalitie Digitale Duurzaamheid

Nationaal Archief

Gemeentearchief Rotterdam

Stadsarchief Amsterdam

Regionale Historische Centra: Brabants Historisch Informatie Centrum, Drents Archief, Gelders Archief, Groninger Archieven, Het Utrechts Archief, Historisch Centrum Overijssel, Noord-Hollands Archief, Nieuw Land Erfgoedcentrum, Regionaal Historisch Centrum Limburg, Tresoar en Zeeuws Archief

Branchevereniging Archiefinstellingen in Nederland (BRAIN)

Koninklijke Vereniging van Archivarissen in Nederland (KVAN)

Landelijk Overleg Provinciale Archiefinspecteurs (LOPAI)

Stichting Digitaal Erfgoed Nederland (DEN)